

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Αριθμός: 2937/2008

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ του Β' Πενταμελούς Εφετείου
Αθηνών
Συνεδρίαση της 24 Νοεμβρίου 2008 σε
συνέχεια της δικάσιμου της 12 Νοεμβρίου
2008

Δικαστές - κ.λ.π	Κατηγορούμενοι	Πράξεις
Ανδρέας Ξένος Πρόεδρος Εφετών	1. Ε.Γ.....	Παράβαση Ν. «περί πνευματικής ιδιοκτησίας»
	ΑΠΩΝ	
Αρτεμισία Παναγιώτου	2. Τ. Γ.....	
Αλτάνα Κοκκοβού		
Γεώργιος Χοϊμές		
Μαρία Φιλακουρίδου Εφέτες	ΑΠΩΝ	
Ιωάννης Τζαγκουρνής		
Εισαγγελέας Εφετών		
Ελένη Μαχαίρα		
Γραμματέας		

Επειδή, από τις καταθέσεις των μαρτύρων της κατηγορίας και της υπεράσπισης, που εξετάστηκαν ενόρκως στο Δικαστήριο τούτο και οι οποίες αναφέρονται ονομαστικά στα πρακτικά, την ανώμοτη κατάθεση του πολιτικώς ενάγοντος, τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, που αναγνώσθηκαν, καθώς και από τα έγγραφα, που αναγνώσθηκαν και αναφέρονται στα πρακτικά και την όλη αποδεικτική διαδικασία αποδείχθηκε ότι:

Για την αποδιδόμενη στους κατηγορούμενους πράξη της κατακολλημένης άνευ δικαιώματος κατά παράβαση των διατάξεων του ν.2121/1993 και των διατάξεων των κυρουμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων αναπαραγωγής σε μεγάλο αριθμό προγράμματος για ηλεκτρονικούς υπολογιστές (λογισμικού) και θέσεως αυτού στη συνέχεια σε κυκλοφορία χωρίς την άδεια του δικαιούχου από άποψη πνευματικής ιδιοκτησίας νομικού προσώπου, ήτοι της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία Μ. Ε.Π.Ε. με έδρα τη Νέα Ευκαρπία Θεσσαλονίκης, απέμειναν ικανές αμφιβολίες στο Δικαστήριο που πρέπει να ερμηνευθούν υπέρ των κατηγορουμένων. Από όσα κατέθεσαν εξεταζόμενοι στο Πρωτοβάθμιο

Δικαστήριο ως πολιτικώς ενάγοντες οι εκ των εταίρων της Μ. Ε.Π.Ε. Κ.Α. και Ι.Δ. (βλ. αναγνωσθέντα πρακτικά της 548/2007 απόφασης του Δ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών) και εξ αυτών ο δεύτερος και στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, σε συνδυασμό με όσα ανέφεραν εξεταζόμενοι στο παρόν Δικαστήριο ως μάρτυρες υπεράσπισης ο Β.Ε., ο οποίος συμμετείχε ως εταίρος στην εταιρεία Μ. Ε.Π.Ε. μαζί με τον πρώτο κατηγορούμενο και τους δύο άνω εγκαλούντες, προέκυψε ότι οι εγκαλούντες σχημάτισαν την αντίληψη ότι έγινε από τους κατηγορούμενους, ως νομίμους εκπροσώπους και διευθύνοντες α)της ιδρυμένης κατά το γερμανικό δίκαιο εταιρείας G. & S. GmbH, ως έχουσας την αποκλειστική διανομή σε άλλες χώρες πλην της Ελλάδος και των βαλκανικών χωρών δυνάμει συμβάσεως μεταξύ της εταιρείας Μ. Ε.Π.Ε. και αυτής του προγράμματος για ηλεκτρονικούς υπολογιστές (λογισμικό) με τα στοιχεία W. που επέτρεπε σε βιοτεχνίες και βιομηχανικές επιχειρήσεις κλωστοϋφαντουργίας ως χρήστες αυτού να δημιουργούν σχέδια ή εικόνες και να εισάγουν έτοιμα τέτοια σχέδια προκειμένου να χρησιμοποιηθούν σε κεντητικές μηχανές, και β)της επίσης κατά το γερμανικό δίκαιο ιδρυμένης εταιρείας με την επωνυμία G.T. GmbH, στην οποία ανέφεραν ότι οι κατηγορούμενοι ήταν εταίροι και από την οποία επίσης γινόταν διάθεση αυτού του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή για δημιουργία σχεδίων ή εικόνων για εισαγωγή έτοιμων σχεδίων για χρήση σε κεντητικές μηχανές δυνάμει σύμβασης για διανομή του περαιτέρω μεταξύ της εταιρείας G. & S. GmbH και αυτής, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα από τις αρχές του έτους 2000 μέχρι το Μάρτιο 2001, αναπαραγωγή του άνω αναφερομένου προγράμματος σε μεγάλο αριθμό αντιτύπων χωρίς την άδεια των εγκαλούντων ως εχόντων το ηθικό δικαίωμα επί του δημιουργηθέντος από αυτούς προγράμματος λογισμικού για κεντητικές μηχανές και χωρίς την άδεια της εταιρείας Μ. Ε.Π.Ε. ως δικαιούχου του περιουσιακής φύσης δικαιώματος επί του εν λόγω προγράμματος λογισμικού με το όνομα W.. Όμως αποδείχθηκε από όσα ειπώθηκαν από τους εγκαλούντες και από τους μάρτυρες υπεράσπισης ότι στην αλλοδαπή εταιρεία που πωλούσε το παραπάνω πρόγραμμα λογισμικού με την ένδειξη W. σε τρίτους και στην οποία είχε δοθεί η άδεια διανομής του προγράμματος αυτού αντί προμήθειας 20% επί του κύκλου εργασιών της, που θα κατέβαλε η εταιρεία G. & S. GmbH στην εταιρεία Μ. Ε.Π.Ε., μέχρι την καταγγελία εκ μέρους της τελευταίας στις 7/9/2000 της διαρκούς αυτής συμβάσεως, είχε δοθεί η άδεια αναπαραγωγής του επίδικου προγράμματος, εν όψει των όσων είχαν συμφωνηθεί μεταξύ των εγκαλούντων και της εταιρείας G. & S. GmbH πριν από τη σύσταση της εταιρείας Μ. Ε.Π.Ε., το συμβόλαιο συστάσεως της

οποίας δημοσιεύθηκε με καταχώρηση στα βιβλία του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης με αύξοντα αριθμό και περίληψη του είχε δημοσιευθεί το τεύχος ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, αριθμός φύλλου 312/22.1.1996. Από την εταιρία Μ. Ε.Π.Ε., λόγω της συμμετοχής σ αυτήν του πρώτου κατηγορουμένου ως εταίρου και της τεχνογνωσίας που είχε εισφέρει η γερμανική εταιρεία G.T. GmbH, καθώς και του πρωτοτύπου υλικού, υποδειγμάτων και σχεδίων και της οικονομικής ενίσχυσης του α' κατηγορουμένου για τη δημιουργία της δικαιούχου του περιουσιακού δικαιώματος επί του άνω προγράμματος W., είχε παραχωρηθεί στην γερμανική αυτή εταιρεία η δυνατότητα να δημιουργεί αντίγραφα του προγράμματος του λογισμικού αυτού στις εγκαταστάσεις της στη Γερμανία με κλειδιά (εξαρτήματα προστασίας αντιγράφων) που προμήθευε «άδεια», δηλαδή απρογραμμάτιστα, η εταιρεία Μ. που τα κατασκεύαζε στη Γερμανία, και το πρόγραμμα που είχε παραδοθεί από την εταιρεία Μ. Ε.Π.Ε. στη γερμανική εταιρεία επέτρεπε τον προγραμματισμό των άδειων εξαρτημάτων προστασίας αντιγράφων του προγράμματος λογισμικού W. χωρίς άλλη μεσολάβηση της. Η γερμανική εταιρεία, η οποία είχε έτσι εκτός από τη διανομή του είχε δυνατότητα δημιουργίας αντιγράφων του άνω προγράμματος λογισμικού και τη μέθοδο προστασίας και τον προγραμματισμό αυτής της μεθόδου προστασίας του άνω προγράμματος, και οι κατηγορούμενοι ως εκπρόσωποι και ιθύνοντες της άνω εταιρείας είχαν σχηματίσει την πεποίθηση ότι δεν είχαν οικειοποιηθεί παρανόμως το άνω πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή για κεντητικές μηχανές. Αργότερα, και ενώ εξακολουθούσε η συνεργασία μεταξύ της εταιρείας Μ. Ε.Π.Ε. και της γερμανικής εταιρείας G.T., έγιναν νέες εκδόσεις του προγράμματος λογισμικού W. για ηλεκτρονικούς υπολογιστές τεχνολογίας 32 bit και αναβαθμίστηκε ο προγραμματισμός των εξαρτημάτων προστασίας αντιγράφων του προγράμματος αυτού. Κατά την άποψη των κατηγορουμένων η αναβάθμιση του τρόπου προστασίας έγινε από την κατασκευάστρια των εξαρτημάτων (άδειων κλειδιών) γερμανική εταιρεία Μ., που παρέδωσε το πρόγραμμα ρύθμισης αυτών των κλειδιών στη G.T. GmbH, από την οποία στη συνέχεια εστάλη στη Μ. Ε.Π.Ε. για να το προσαρμόσει στο πρόγραμμα W. και να το επιστρέψει στην G.T. GmbH η εγκαλούσα εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, ώστε να συνεχίσει η γερμανική εταιρεία να προγραμματίζει τα κλειδιά αυτά. Όπως κατέθεσαν οι εγκαλούντες, η Μ. δεν επέστρεψε το πρόγραμμα ρύθμισης των εξαρτημάτων προστασίας στην G.T. GmbH, αλλά έστειλε στην γερμανική εταιρεία βάσει του προγράμματος ένα νέο

αριθμό που αναβάθμιζε τα εξαρτήματα αυτά προστασίας από αντιγραφή, για χρήση για τον άνω σκοπό στις νεότερες εκδόσεις του λογισμικού προγράμματος W.. Δεν επιβεβαιώθηκε από άλλο πειστικό αποδεικτικό στοιχείο αυτό που ισχυρίστηκαν οι εγκαλούντες, ότι οι κατηγορούμενοι ως εκπρόσωποι των άνω γερμανικών εταιρειών προέβαιναν, μετά την εισαγωγή του νέου συστήματος προστασίας αυτού του προγράμματος λογισμικού για κεντητικές μηχανές, σε πωλήσεις αναπαραγόμενων αντιγράφων των νεοτέρων εκδόσεων του προγράμματος W. με παραβίαση του συστήματος προστασίας του προγράμματος και ειδικότερα με τη χρήση του αύξοντα αριθμού κάθε κλειδιού από την παλαιά έκδοση στην καινούργια, είτε με επικόλληση και αποτύπωση στις εξωτερικές συσκευασίες των εξαρτημάτων προστασίας του προγράμματος, για το διάστημα μετά την γενομένη καταγγελία της σύμβασης διανομής λογισμικού, διαφορετικών αριθμών. Δεν προσκομίστηκαν παραστατικά τιμολογίων από τα οποία να προκύπτει ότι οι κατηγορούμενοι ως εκπρόσωποι των άνω γερμανικών εταιρειών πώλησαν εντός του έτους 2000 και μετά την καταγγελία της άνω σύμβασης διανομής του προγράμματος W. από αυτές σε αλλοδαπές εταιρείες στην Κορέα, στην Αμερική και σε χώρες στη Βόρεια Ευρώπη αντιγράφων με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά αριθμών κωδικών κλειδιών του άνω προγράμματος λογισμικού για κεντητικές μηχανές και με εξαρτήματα προστασίας που προγράμματος που έφεραν τους ίδιους αύξοντες αριθμούς με κλειδιά που είχαν παραλάβει. Δεν προκύπτει σαφώς το αντίθετο από το από 26/9/2000 έγγραφο της SWF H. S. P. CO LT προς τη Μ. Ε.Π.Ε. στο οποίο αναφέρεται ότι η δεύτερη παρτίδα κλειδιών ασφαλείας που είχε προμηθευθεί από την G.T. GmbH η άνω κορεατική εισαγωγική-εξαγωγική εταιρεία δεν έφερε τον ίδιο αύξοντα αριθμό τυπωμένο στο αυτοκόλλητο κάθε κλειδιού, με τον αύξοντα αριθμό που έχει αποθηκευθεί ηλεκτρονικά σε κάθε κλειδί και που εμφανίζεται μόλις τεθεί σε λειτουργία το πρόγραμμα, και περαιτέρω ότι οι αύξοντες αριθμοί που είχαν τοποθετηθεί ηλεκτρονικά εσωτερικά σε κάθε κλειδί από αυτά που είχαν αγοράσει τον Αύγουστο ήταν ίδιοι με τους αύξοντες αριθμούς που έφεραν εσωτερικά αλλά και στο αυτοκόλλητο τους τα κλειδιά που είχε αγοράσει η κορεατική εταιρεία το Φεβρουάριο, και ότι τα ανωτέρω οδηγούσαν σε υποψίες ότι τα κλειδιά που αγόρασε η εταιρεία αυτή από την G.T. GmbH τον Αύγουστο ήταν πιθανόν παράνομα αντίγραφα των κλειδιών που είχαν αγοράσει το Φεβρουάριο, και ότι οι κωδικοί ασφαλείας του προγράμματος W. είχαν παραβιασθεί και τα ίδια κλειδιά πωλούνταν για περισσότερες από μία φορές, και ακόμη αναφέρονταν στην εν λόγω επιστολή σε πίνακα οι αύξοντες αριθμοί και

των δύο παραλαβών κλειδιών που είχαν αγοράσει από την G.T. προκειμένου να γίνει βεβαίωση ότι οι αύξοντες αριθμοί συνέπιπταν και για να ενημερωθούν από τη M. E.Π.Ε. εάν τα κλειδιά που αγόρασαν ήταν νόμιμα ή όχι, ούτε από το προσκομισθέν 304052/21.8.2000 τιμολόγιο της G.T. GMBH προς την εταιρεία K. S. M. IND COLT για την πώληση 140 DC 311-0000216 Γ. Κ. Ι, Γ. Σ. 32 BIT, και 116 PC 311-00000218 W. S./32 BIT αντί συνολικού ποσού USD 456.000 και από τη σύμβαση αγοραπωλησίας λογισμικού N. W. C. III συμπεριλαμβανομένου NAVIGATOR και κειμένου 5 πηγών πλέον βάσεως δεδομένων και Σούπερφονχ δωρεάν υπό ημερομηνία 11/1/2001 μεταξύ της G.T. Ταϊλάνδης ως πωλήτριας, στην οποία η G.T. GmbH συμμετείχε κατά ποσοστό μικρότερο του μισού στο εταιρικό κεφάλαιο και δεν ήταν νόμιμος εκπρόσωπος της άνω πωλήτριας εταιρείας κανένας από τους κατηγορούμενους, όπως προέκυψε από την κατάθεση του A.G., και του M.P. ως αγοραστή προκύπτει ότι οι κατηγορούμενοι είχαν προβεί σε αναπαραγωγή των αναφερομένων ως πωληθέντων στα άνω παραστατικά προγραμμάτων λογισμικού W. δημιουργώντας τα αντίγραφα νεοτέρων εκδόσεων του άνω προγράμματος με επαναχρησιμοποίηση του ιδίου κωδικού με βάση τον αύξοντα αριθμό των εξαρτημάτων προστασίας του προγράμματος αυτού λογισμικού, και ότι έκαναν μετατροπή από την παλαιά έκδοση στην καινούργια των πωληθέντων προγραμμάτων με τον ίδιο άνω αριθμό ως κωδικό μετατροπής. Διαφοροποιήθηκε η στάση άλλων αντιπροσώπων εταιρειών που πωλούσαν στην Αμερική προγράμματα W. μετά τις διαφωνίες που ανέκυψαν μεταξύ των εγκαλούντων και των λοιπών εταίρων της εγκαλούσας ημεδαπής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, που δεν ήταν ικανοποιημένοι από τα ποσά που, όπως αναφέρθηκε από τους εγκαλούντες και από τον μάρτυρα E.M., ο οποίος όμως τα θεώρησε αρκετά, κάθε μήνα όσο λειτουργούσε η σύμβαση διανομής στέλλονταν από τη γερμανική εταιρεία σ αυτήν. Μετά την καταγγελία από την M. E.Π.Ε. των συμβάσεων μεταξύ των εγκαλούντων και του α' κατηγορούμενου επηρεάστηκαν από την αντιδικία αυτή και από όσα εν συνεχεία πληροφορήθηκαν αυτοί οι αντιπρόσωποι άλλων εταιρειών του ομίλου της G.T. στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής από την M. E.Π.Ε. που ήλθε σε επικοινωνία μαζί τους. Από αυτούς η L.S. ανέφερε αορίστως για το ότι η γερμανική εταιρείας δημιουργούσε από το Σεπτέμβριο 2000 μετά την άνω καταγγελία πειρατικών αντιτύπων του προγράμματος λογισμικού W. που διέθετε στην παγκόσμια αγορά και με αποστολή κωδικών με διαφορετικά αρχικά αριθμητικά ψηφία στους νέτους αριθμούς κωδικών, και R.C. βεβαίωσε μετά από πληροφορίες που του δόθηκαν

από την Μ. Ε.Π.Ε. από 26/7/2002 για το ότι όσα κλειδιά διέθετε κατά την πώληση προγραμμάτων W. στις Βορειοανατολικές περιοχές στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής το 2000 και το 2001 ως διευθυντής της G. T. NORTHEAST USA, και για τις οποίες πωλήσεις πλήρωσε στην G. T. OF AMERICA δολάρια ΗΠΑ 67.575 και 537.222 τα έτη 2000 και 2001 αντίστοιχα ήταν παράνομα. Ανεξαρτήτως των ανωτέρω έγινε λόγος από τον μάρτυρα υπεράσπισης Β. Ε. ότι για πειρατικά αντίτυπα του προγράμματος W. που διαπιστώθηκε ότι διατίθετο στην Αμερική εταιρεία του ομίλου της G. T. προήλθε σε ενέργειες κατά εκείνων που είχαν διαθέσει πειρατικά αντίτυπα τέτοιων προγραμμάτων. Δεν προκύπτει με βεβαιότητα από τα παραπάνω ότι οι κατηγορούμενοι αναπαρήγαγαν και πώλησαν προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή W. για κεντητικές μηχανές, το περιουσιακό δικαίωμα των οποίων ανήκε στην εγκαλούσα εταιρεία Μ. Ε.Π.Ε., χωρίς να τους έχει παραχωρηθεί το σχετικό δικαίωμα από την τελευταία μέχρι την καταγγελία στις 7/9/2000 εκ μέρους της τελευταίας της σχετικής σύμβασης διανομής με τις γερμανικές εταιρείες αντιπρόσωποι των οποίων ήταν οι κατηγορούμενοι. Ούτε πείθεται το Δικαστήριο ότι στη συνέχεια οι κατηγορούμενοι μετά την 7/9/2000 πωλούσαν αναπαραγόμενα από αυτούς τέτοια προγράμματα λογισμικού ή διέθεταν αυτά προς διανομή μέσω άλλων εταιρειών προς τρίτους. Τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψιν του και αναφέρθηκαν ανωτέρω δεν οδηγούν στη διαπίστωση της συνδρομής, εκτός από τα στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως της παραβιάσεως των περί πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων διατάξεων, και της με την γνώση και θέληση τελέσεως τέτοιας αξιόποινης πράξης συμπεριφοράς των κατηγορουμένων αναβαθμισμένων προγραμμάτων εξαρτήματα ασφαλείας (κλειδιά) δεν αποδείχθηκε ότι είχαν κατασκευασθεί από τους κατηγορούμενους παράτυπα πριν ή μετά την 7/9/2000 και οι κατηγορούμενοι αμφισβήτησαν την εγκυρότητα της καταγγελίας των συμβάσεων ανάπτυξης λογισμικού που είχε συναφθεί μεταξύ των Κ.Α. και Ι.Δ. και του πρώτου κατηγορουμένου και του μάρτυρα Β.Ε., και της σύμβασης διανομής λογισμικού που είχε καταρτισθεί μεταξύ των δημιουργών του άνω λογισμικού προγράμματος και της γερμανικής εταιρείας G. & S. GMBH, υφίστανται δε εκκρεμείς δίκες στα πολιτικά δικαστήρια μεταξύ των εγκαλούντων και των κατηγορουμένων, όπως προκύπτει από τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν, μεταξύ των οποίων και η από 7/6/2002 αγωγή των εγκαλούντων ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (υπ' αριθμό εκθέσεως καταθέσεως/7.6.2002), ενώ δικαστική διένεξη έχει δημιουργηθεί και επί της από 16/7/2002 αγωγής ενώπιον του άνω Πολυμελούς

Πρωτοδικείου με την οποία οι διαχειριστές και νόμιμοι εκπρόσωποι της εγκαλούσας εταιρείας Μ. Ε.Π.Ε. ζήτησαν στον αποκλεισμό του πρώτου κατηγορουμένου που εναγόταν με αυτήν από την πιο πάνω εταιρεία, επί της οποίας δεν προέκυψε ότι έχει εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση. Πρέπει κατ ακολουθία των ανωτέρω να κηρυχθούν οι κατηγορούμενοι αθώοι της αποδιδόμενης σ' αυτούς πράξεως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει τους δια πληρεξουσίου παραστάτες κατηγορούμενους 1) Ε.Γ. και 2) Τ.Γ

Δέχεται τυπικά τις εφέσεις τους, με αριθμούς 231 και 232 αντίστοιχα και χρονολογία 8-2-07 κατά της απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακ/των Αθηνών με αριθμό 548/2007.

Κηρύσσει τους κατηγορούμενους αθώους του ότι: Στη Γερμανία στους παρακάτω αναφερομένους χρόνους, ενεργώντας από κοινού με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου 2121/1993 και των διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων, αναπαρήγαγαν σε μεγάλο αριθμό πρόγραμμα για ηλεκτρονικούς υπολογιστές (λογισμικό) και στη συνέχεια έθεσαν αυτό σε κυκλοφορία χωρίς την άδεια του παραγωγού-πνευματικού δημιουργού-υλικού φορέα, είναι δε άτομα που διαπράττουν τέτοιες πράξεις κατ' επάγγελμα, το δε όφελος που επιδιώχθηκε και η ζημία που απειλήθηκε από την ως άνω πράξη τους-είναι ιδιαίτερα μεγάλο. Ειδικότερα, ενεργώντας από κοινού και έπειτα από συναπόφασή τους, ως εκπρόσωποι της εδρεύουσας στη Γερμανία εταιρείας G. T. GmbH, η οποία μέχρι την 7^η-9-2000 είχε την αποκλειστική διανομή του προγράμματος για ηλεκτρονικούς υπολογιστές (λογισμικό) με το όνομα W. που δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε στη Θεσσαλονίκη από τους μηνυτές Ι.Δ. και Κ.Α. (δημιουργούς) για λογαριασμό της εταιρίας με την επωνυμία Μ. ΕΠΕ, που εδρεύει στη , της οποίας το πρόγραμμα αυτό αποτελεί ιδιοκτησία και το οποίο επιτρέπει στο χρήστη-πελάτη να δημιουργεί ή να εισάγει στην οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή σχέδια ή εικόνες, τα οποία εν συνεχεία μπορούν να χρησιμοποιούνται στις κεντητικές μηχανές της κλωστοϋφαντουργικής βιομηχανίας, σε μη διακριβωθείσες ημερομηνίες του χρονικού διαστήματος από αρχές του έτους 2000 έως και το Μάρτιο του έτους 2001, στη Γερμανία

όπου κατοικούν και εργάζονται οι κατηγορούμενοι, αναπαρήγαγαν το ως άνω αναφερόμενο πρόγραμμα σε μεγάλο αριθμό πειρατικών αντίτυπων, χωρίς την άδεια των δημιουργών I. Δ. και Κ. Α. και της εταιρείας με την επωνυμία Μ. ΕΠΕ, της οποίας το πρόγραμμα αποτελεί αποκλειστικά ιδιοκτησία και στη συνέχεια, χωρίς την άδεια των ανωτέρω, πώλησαν αυτό σε πολυάριθμα αντίτυπα, ο ακριβής αριθμός των οποίων δεν εξακριβώθηκε, αντί τιμήματος 300-500 δολαρίων το καθένα, σε διάφορα μέρη του κόσμου (ΗΠΑ, Νότια Κορέα, Ταϊλάνδη, Δανία, Αγγλία κ.α.) όπως την Κορεατική εταιρία με την επωνυμία, στην οποία πώλησαν τον Αύγουστο του έτους 2000 280 πειρατικά αντίτυπα αντί 500.000 δολαρίων και στον , στον οποίο πώλησαν το Δεκέμβριο του έτους 2000 80 πειρατικά αντίτυπα αντί 50.000 γερμανικών μάρκων, στη (ΗΠΑ) , στην οποία πώλησαν τουλάχιστον ένα πειρατικό πρόγραμμα, στο (Ταϊλάνδη), στην οποία πώλησαν 500 πειρατικά αντίτυπα, και τον (ΗΠΑ), στον οποίο πώλησαν στις αρχές του έτους 2000 με αρχές του 2001, άγνωστο αριθμό αντιτύπων αντί 121.297 δολαρίων ΗΠΑ. Είναι δε οι κατηγορούμενοι πρόσωπα που διαπράττουν τέτοιες πράξεις κατ' επάγγελμα καθόσον από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης τους και από την υποδομή που -έχουν διαμορφώσει με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης αυτής, προκύπτει σκοπός τους για πορισμό εισοδήματος, το δε συνολικό όφελος που επιδιώχθηκε και η αντίστοιχη ζημία που ομιλήθηκε, είναι ιδιαίτερα μεγάλο, ανερχόμενο σε ποσό τουλάχιστον 586.940 ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο του, σε δημόσια συνεδρίαση.

Αθήνα 24 Νοεμβρίου 2008

Ο Πρόεδρος Εφετών

Η Γραμματέας